

τὸ ἐν κατοπίν τοῦ ἄλλου ἀπὸ τὰς μητρικὰς χεῖρας εἰς τὰ βιάθη τοῦ ποταμοῦ.

Ὅμοιον σχεδὸν παράδειγμα μονομανίας μᾶς ἐπαρουσίασε καὶ ἡ κατὰ τὸν Ἰούνιον τοῦ 1838 ἐνώπιον τῶν ἐν Ναυπλίῳ Κακούργιοδικῶν συζητηθεῖσα δίκη.

Νέος τις βουκόλος δεκαεξαετής, ἐκ τοῦ χωρίου Τριμποῦνι τῆς Μεγαλοπόλεως, εὐειδῆς, ὑπόξανθος, μὲ ὀφθαλμοῦς ζωηροῦς καὶ μὲ παρεϊὰς ῥοδοκοκκίνους, Ἰωάννης Δήμου Ζάγουρας καλούμενος, ὑποκύψας ἄνευ τινὸς γνωστῆς αἰτίας εἰς μελαγχολίαν, παραιτεῖ τὴν ἀγέλην του, καὶ ἀπασύρεται εἰς τὴν οἰκίαν του, ἐντὸς τῆς ὁποίας μελαγχολῶν διήγειν ἱκανοὺς μῆνας ἄλλ' αἰφνης ἐξαγριούμενος ἄνευ αὐθεντοῦ λόγου, ἀρπάζει παρακείμενόν τινα πέλεκυν, καὶ ὁρᾷ νὰ φονεύσῃ τὴν μητέρα του, ἥτις κραυγάζουσα ἐξέρχεται δρομαίως τῆς οἰκίας· ἀλλ' εἰς τὰς κραυγὰς τῆς μητρός του, προσέρχονται εἰς τὴν οἰκίαν ἡ θεία του, τὴν ὁποίαν ὡς ἄλλην μητέρα ἠγάπα, καὶ ἡ ἐξαδέλφη του, νεᾶνις ἔνεαετής, ἀμφοτέραι δὲ πίπτουσιν ἐν ἀκαρεῖ νεκραὶ ὑπὸ τὸν πέλεκυν τοῦ Ζάγουρα, ὅστις μετὰ τὸν διπλοῦν τούτων φόνον καταφεύγει εἰς παρακείμενον δάσος, ὅπου μετ' ὀλίγον συλλαμβάνεται. Φυλακισθεὶς, δὲν ἠθέλησε ποτὲ ν' ἀπαντήσῃ οὔτε λέξιν εἰς τὰς ὁποίας παρὰ τῶν Ἀνακριτῶν ὑπεβλήθη ἐπανευληθμένας ἐξετάσεις, καὶ εἰς τὰς ὁποίας ἂ συμχεῶς ἐπισκεφθεῖς αὐτὸν εἰς τὴν φυλακὴν ἰατρὸς τὸν ἀπέθουνεν ἐρωτήσεις. Ἀλλὰ μετὰ παρέλευσιν μηνῶν καὶ μετὰ ἱκανὰς φλεβοτομίας λύσας τὴν σιωπὴν, ἐδιηγῆθη, ὅτι ἐν φάντασμα, τὸν εἶχε διατάξιν τὴν σιωπὴν, καὶ ἤδη τὴν λύσιν αὐτῆς μὴ ἔχων δὲ ἀνόμνησιν τινα τοῦ ὁποίου ἐξετέλεσε φόνον, ἐλυπεῖτο καὶ ἔκλαιεν, ὅταν ἐμαθε τοῦτον ἀπὸ τοῦς φυλακωμένων. Οἱ ΚΚ. Ἐνορκοὶ, ἀναγνωρίσαντες αὐτὸν, αὐτοῦργόν τῶν δύο φόνων, ἐκήρυξαν ὅτι ἐπραξεν αὐτοῦς, πάσχων ἀπὸ παραφροσύνης, οἱ δὲ Σύνεδροι, δυνάμει τοῦ Ἄρθρ. 86. §. 1. τοῦ Ποιν. Νόμου, ἐκήρυξαν αὐτὸν ἀθῶον.

Κατὰ συνέπειαν τῶν ἀνω ἐκτεθέντων παραδειγμάτων ἕκαστος βλέπει, ὅτι πολλὰ ὀρθῶς ὁ νομοθέτης μας, μακρὰν τοῦ νὰ θεωρήσῃ τὴν μονομανίαν ὡς μίαν χίμαιραν, παρεδέχθη αὐτὴν ὑπὸ τὴν ἔκφρασιν μερικὴν παραφροσύνην, ὡς λόγον ἐξαλείφοντα ἢ ἐλαττόνοντα τὸν καταλογισμόν.

Ὅσάκις λοιπὸν ἐκτελεῖται φόνος τις, ἐμπρησμός, ἢ ὁποιαδήποτε ἄλλη ἀξιοποιος πρᾶξις, ἢ δὲ ἀνάκρισις δὲν θάναται ν' ἀνακαλύψῃ ἢ νὰ εἰκάσῃ οὐδεμίαν αἰτίαν τοῦ ἀδικήματος τούτου, εἴτε ἐκδικησιν, εἴτε ἔρωτα, εἴτε ζηλοτυπίαν, εἴτε μῖσος, εἴτε συμφέρον χρηματικόν, ἢ μονομανία θάναται νὰ πιθανολογηθῇ.

Ἄλλ' αἱ δικαστικαὶ ἀρχαί, βοηθούμεναι ἀπὸ τὰ φῶτα τῶν ἰατρῶν, χρωστοῦν μετ' ἐπιστασίας νὰ ἀνερευνῶσιν ὅλα τὰ περιστασια, τὰ ὁποῖα θάναται νὰ βεβαιώσωσι τὴν ὑπαρξίν τῆς μονομανίας· ἡ δὲ προσοχὴ των πρέπει νὰ ἦναι τοσοῦτον μεγαλητέρα, καθόσον τὰ παραδείγματα τῆς μονομανίας εἶναι σπανιώτατα· ἐπομένως αἱ ἀρχαὶ αὗται, ἐξετάζουσαι τὸν αὐτοῦργόν

τῆς πράξεως, τὰς ἐπιστολάς καὶ τὰ ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα προγενεστέρως ἔγραψεν, ἢ ὑπὸ ὁποιανδήποτε πρόφασιν ἤθελαν τὸν πείσειν νὰ γράψῃ, παρατηροῦσαι αὐτὸν χωρὶς αὐτὸς νὰ ἐξέυρη ὅτι παρατηρεῖται, καὶ συλλέγουσαι τὰς μαρτυρίας τῶν ὅσοι τὸν ἐγνώρισαν προηγουμένως, χρωστοῦν νὰ πληροφορῶνται κυρίως·—

Ἐὰν αὐτὸς ἦναι κρυσσεὺς νευρικῆς καὶ εὐερέθιστος.

Ἐὰν συνήθως εἶχεν ἄλλοκότους ἰδέας καὶ χαρακτῆρα ἰδιότροπον ἢ βίαιον, ἢ πνεῦμα ἀδύνατον καὶ περιορισμένον.

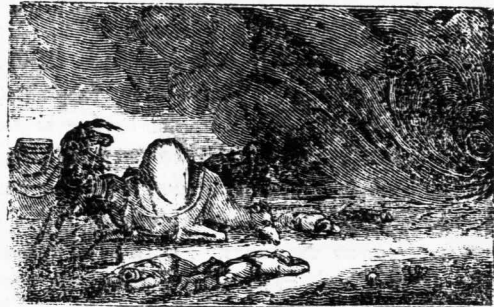
Ἐὰν ἦτο πάντοτε σοβαρὸς καὶ μελαγχολικὸς, ἢ ἐὰν φύσει ἀγαθὸς καὶ γλυκύς, καὶ ἐνίοτε εἰς ἄκρον εὐλαβῆς, ἐδοκίμαζε μεταβολὰς εἰς τὰς ὀρέξεις του, εἰς τὰς ἔξεις του, εἰς τὰ αἰσθητά του.

Ὅλαι αὗται αἱ περιστάσεις θέλουσι πιθανολογήσειν τὴν ὑπαρξίν τῆς μονομανίας, μαλονότι αὕτη δύναται αἰφνης ν' ἀναφανῇ ἄνευ οὐθεντοῦ προγενεστέρου συμπτώματος, ὥστε θάναται νὰ ὑπῆρξε μονομανία, ἂν καὶ οὐδεμίαν τῶν περιστάσεων τούτων ἀνεφάνη.

Αἱ ἀνακριτικαὶ ἀρχαὶ χρωστοῦν προσέτι νὰ ἐξετάζωσιν, ἂν ὁ ὑπόδικος ἢ οἱ συγγενεῖς αὐτοῦ ὑπέπεσαν ἄλλοτε εἰς παραφροσύνην ἢ ἐπιληψίαν, καὶ ἐπὶ τέλους ἐὰν τὸ θῦμα ἦτο, συνήθως τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀγάπης του.

Ἐξ ὅλων τούτων θέλουσι φωτίζειν οἱ Ἐνορκοὶ τὴν συνείδησίν των διὰ νὰ μὴ φονεύσωσιν ἢ δεσμεύσωσιν ἄγρια ζῶα, ἀγτί νὰ καταδικάζωσιν ἐνόχους.—ΕΦ. ΝΟΜΙΚΗ.

ΑΝΕΜΟΖΑΛΑΙ ΕΙΣ ΕΡΗΜΙΑΣ.

Αἱ κυρίως ἐρημίαι εἶναι πεδιάδες, κάποτε τερατωδῶς ἐκτεταμένα, πάντη στεῖραι καὶ ἀκαρποὶ, ὅπου οὔτε φυτὰ βλαστάνουν, οὔτε ζῶα καὶ ἄνθρωποι θάναται νὰ ζήσωσι. Τὰς καταξηραίνει ἡ φλόξ τοῦ ἡλίου καὶ νότος φλογώδης, κάποτε κυματίζων τὴν ἄμμον, ἥτις εἶναι ἄπειρος, πνίγει τοὺς δυστυχεῖς ὁδοιπόρους. Μεταξὺ τούτων τῶν ἀμμωδῶν θαλασσῶν εὐρίσκονται ὡς νῆσοι χωρὶα τινὰ ἐνυδρὰ καὶ καρποφόρα, καὶ κατοικούμενα ἀπὸ ἀνθρώπων· ὀνομάζονται δὲ τὰ χωρὶα ταῦτα Αὐάσεις ἢ Ὀάσεις. Ἡ Ἀφρικὴ καὶ ἡ Ἀσία ἔχουν τὰς μεγίστας τῆς γῆς ἐρημίας. Ἡ Σαχάρα τῆς Ἀφρικῆς εἶναι ἐκ χιλιοετηρίδων διαβόητος, καὶ ἡ πασῶν μεγίστη κατ' ὅλον τὸ πρόσωπον τῆς γῆς δὲν ὑπάρχει

τόπος φοβερώτερος. Πολλάκις ύψοται ἡ ἄμμος τόσον πυκνή καὶ ἀφθονος, ὥστε καταπλακόνει καὶ περιηγητῶν ὀλοκλήρους συνοδίας. 'Κρίνων ἐκ τῶν ὄσα αὐτὸς ἐγὼ ἐδοκίμασα,' λέγει ὁ Δένχαμ, 'ἡ ἀνεμοζάλη εἶναι τρομερὸν πρᾶγμα εἰς τὰς φοβεράς ταύτας ἐρημίας. Ὁ ἀνεμος ὕψωσε τὴν λεπτὴν κόκκιν, ἥτις κατακαλύπτει τὴν καμμεγέθη ταύτην χώραν, εἰς τρόπον, ὥστε ἡ ἀτμοσφαῖρα ἐγένετο, καὶ τὸ ἔμπροσθεν ἡμῶν ἀπειρον διάστημα κατεστάθη σχεδὸν ἀδιαχώρητον. Ὁ ἥλιος καὶ τὰ νέφη διόλου ἠμαυρώθησαν, καὶ βάρος τι πνιγηρὸν μᾶς κατεπίεξεν, ἐνῶ κατὰ πᾶν βῆμα διεπενούσαμεν σωρούς ἄμμου. Κάποτε μόλις ἐβλέπαμεν τὰς καμήλους, ἂν καὶ ὀλίγους μόνον πῆχεις προηγουμένας. Οἱ ἵπποι, μὲ τὰς γλώσσας ἐξω τοῦ στόματος κρεμαμένας, ἀπέστρεφαν τὸ πρόσωπον ἐκ τῶν τῆς ἄμμου νεφῶν. Δίψα τις ξηροτάτη μᾶς κατέφλεγε, τὴν ὁποίαν οὐδὲν ἠμπόρει νὰ μετριάσῃ.'

Ὅποταν δὲ συμβῆ ἀνεμοστρόβιλος εἰς τὴν ἀπειρον ταύτην ἐρημίαν, ἡ ἄμμος ὑψουμένη σχηματίζει στήλας, ζωηρὰν τῶν ὁποίων περιγραφὴν μᾶς ἀφῆκεν ὁ περιηγητῆς Bruce. 'Κατὰ τὴν μίαν ἄραν,' λέγει, 'ἐνῶ ἀνεπαυόμεθα ἀναμίσσον εἰς τινὰς ἀκακίας, μᾶς ἐξίστησε καὶ κατερόβισε θάμα ἐκ τῶν μεγαλοπρεπεστάτων. Εἰς τὴν ἀπειρον ἔκτασιν τῆς ἐρήμου ἴδαμεν τερατώδεις τινὰς ἄμμου στήλας, κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἦττον ἀπεχούσας, καὶ ποτὲ μὲν ταχύτατα κινουμένας, ποτὲ δὲ προβαίνουσας μὲ βραδύτητα μεγαλοπρεπῆ. Ἐκ διαλειμμάτων ἐνομίζαμεν, ὅτι ἐντὸς ὀλίγων στιγμῶν ἤθελαν μᾶς καταπλακῶσαι, καὶ μικρὰ ἄμμου ποσότητες μᾶς ἐφθασαν πραγματικῶς κατ' ἐπανάληψιν· πάλιν δὲ ὤπισθοδρόμου, ὥστε σχεδὸν νὰ γίνωνται ἄφαντοι, ἐνῶ αἱ κορυφαὶ τῶν ἐφθάναν εἰς αὐτὰ τὰ νέφη· ἔπειτα πολλάκις ἐχωρίζοντο αἱ κορυφαὶ ἀπὸ τὰ σώματα, καὶ διασκορπιζόμεναι εἰς τὸν ἀέρα, δὲν συνήρχοντο πλέον· ἐνίοτε ἐκόπτοντο εἰς τὸ μέσον, ὡς νὰ ἐκτυποῦντο μὲ κανονίου μεγάλην σφαῖραν. Τὸ μεσημέριον ἐπροχώρησαν κατ' ἡμῶν μὲ ἰκανὴν ταχύτητα, βόρειον ἔχουσαι τὸν ἀνεμον. Ἐνδεκα διετάχθησαν ἐκ πλαγίου μας, ἀπέχουσαι περὶ τὰ τρία μίλια· ἡ διάμετρος τῆς μεγαλητέρας μ' ἐφάνη ὡς δέκα ποδῶν· ἤλλαξε δὲ κατ' ευτυχίαν ὁ ἀνεμος, ὥστε ἀπεσύρθησαν ἀπὸ ἡμᾶς, ἀφῆσασαι εἰς τὸν νοῦν μου ἐντύπωσιν, τὴν ὁποίαν ἀγνωῶ πῶς νὰ ὀνομάσω, μολοντί ἐν συστατικὸν αὐτῆς βέβαια ἦτον ὁ φόβος, μὲ ἰκανὸν βαθμὸν θαυμασμοῦ καὶ ἐκπλήξεως. Μάταιον ἤθελεν εἶσθαι νὰ ζητήσῃ τις νὰ φύγῃ· ὁ ταχύτατος ἵππος δὲν ἤθελε χρησιμεύσειν ποσῶς νὰ μᾶς ἐκβάλῃ ἀπὸ τὸν κίνδυνον· τοῦτο δὲ πληροφορημένος, ἐπροσηλώθη εἰς τὸ μέρος ὅπου ἔστεκα.'

Ὁ περιηγητῆς Ἀδανσὼν, διαπερνῶν τὸν ποταμὸν Γαμβίαν ἐκ τῆς Μεγάλης Ἐρήμου, παρετήρησε μίαν τῶν ἐξ ἄμμου στηλῶν τούτων διαπερνῶσαν τὸν ποταμὸν αὐτόν. Ἐπέρασεν ἐντὸς δεκαοκτῶ ἢ εἴκοσι ὀργυμῶν ἀπὸ τὴν πρῶμην τοῦ πλοίου, ἐφαίμετο δὲ νὰ ἔχῃ περιφέρειαν δέκα ἢ δώδεκα ποδῶν, καὶ διακοσίων πεντή-

κοντα ποδῶν ὕψος. Ἡ θερμότης αὐτῆς ἦτον ἐπαισθητῆ ἑκατὸν πόδας μακρὰν, ἀφῆκε δὲ κατόπιν δυνατὴν θειώδη ὀσμήν.

ΠΕΡΙ ΑΚΑΙΡΙΑΣ.

ΑΚΑΙΡΙΑ εἶναι τὸ παρὰ καιρὸν λέγειν, καὶ πράττειν, καὶ τοὺς ἄλλους ἐνολεῖν. Ὁ δὲ ἀκαιρος τοιοῦτος, ὥστε, κατ' ἡν στιγμὴν ἀσχολεῖται τις εἰς τὰς ἀναγκαίας ὑποθέσεις του, ἔρχεται πρὸς αὐτόν, καὶ ζητεῖ νὰ τὸν συμβουλευθῇ. Καὶ ὅταν ἡ γυνὴ του πάσχη ἀπὸ πυρετὸν, ἀπέρχεται πρὸς αὐτὴν διὰ νυκτὸς μὲ μουσικὰ ὄργανα διὰ νὰ εὐθυμήσῃ. Καὶ πρὸς ζημιωθέντα δι' ἐγγύησιν, τὴν ὁποίαν ἔδωκε πρότερον, ἔρχεται καὶ ζητεῖ νὰ τὸν ἐγγυηθῇ. Καὶ εἰς πρᾶξιν ἀπορασιζομένη ἀπὸ τὸ δικαστήριον παρουσιάζεται νὰ δώσῃ αὐτὸς μαρτυρίαν. Καὶ ἐνῶ εἶναι προσκεκλημένος εἰς γάμον, κατηγορεῖ τὸ γυναικεῖον γένος. Καὶ τοὺς πρὸ ὀλίγου ἀπὸ μακρὰν ὁδὸν ἐλθόντας προσκαλεῖ διὰ νὰ ἐξέλθωσιν εἰς περίπατον. Εἶναι καλὸς νὰ φέρῃ καὶ ἀγοραστὴν πλειοδοτοῦντα, εἰς πωλήσαντα πλέον τὴν πραγματείαν του. Καὶ εἰς ἀκούσαντας καὶ πληροφορηθέντας περὶ τοῦ πράγματος σηκόνεται νὰ διηγηθῇ ἐξ ἀρχῆς τὴν ὑπόθεσιν. Εἶναι ἄξιος νὰ ἐπιμεληθῇ καὶ πράγματα δι' ἄλλον, τὰ ὁποῖα δὲν θέλει ἐκεῖνος νὰ γίνωτι. Καὶ εἰς θυσίαν τετελεσμένην καὶ διαμερισθεῖσαν ἔρχεται, καὶ ζητεῖ μερίδα. Καὶ ἐνῶ ῥαβδίζει τις τὸν δοῦλόν του, ὁ ἀκαιρος διηγεῖται, ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ δοῦλος ποτὲ ῥαβδισθεὶς ἐκρεμάσθη. Καὶ εἰς αἰρετοκρισίαν παρευρισκόμενος, ἐρεθίζει τοὺς διαφερομένους, ἐνῶ αὐτοὶ θέλουν νὰ συμβιβασθῶσι. Καὶ θέλων νὰ χαρεύσῃ, προσκαλεῖ ἐκεῖνον, ὅστις δὲν ἔχει πρὸς τοῦτο διάθεσιν.—ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΣ, μετὰφ. Μ. ΡΟΥΚΟΥΝΑΚΗ.

Αἴγες ὡς Παρᾶμᾶναι.—Πάγκαλον εἶναι εἰς τὸ μέρος ὅπου κατοικῶ, —λέγει ὁ Μουταίνης, —νὰ βλέπῃ τις τὰς χωρικὰς, ὅταν δὲν ἔχωσιν αὐτὰ γάλα, νὰ φέρωσιν αἴγας πρὸς βοήθειαν. Ἐχω δὲ τὴν στιγμὴν ταύτην ὁ φεράπωντας, οἵτινες ποτὲ δὲν ἐθήλασαν γυναῖκα· πλέον παρὰ ὀκτῶ ἡμέρας ἀφοῦ ἐγεννηθήσαν. Αἱ αἴγες αὗται διδάσκονται ἀμύσως νὰ ἔρχονται νὰ βυζάνωσι τὰ βρέφη, καλῶς γνωρίζουσαι τὰς φωνὰς των ὅταν κλαίωσιν· ἔρχονται δὲ τρέχουσαι πρὸς αὐτὰ· καὶ τὸ περιέργον, ἂν παρουσιασθῇ ἄλλα παρὰ τὸ ὁποῖον γνωρίζουν, δὲν τὸ βυζάνουν, καὶ τὸ τέκνον παρομοίως κάμνει τὸ αὐτὸ πρὸς πᾶσαν ἄλλην αἴγα. Ἴδα πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐν, ἀποστερηθὲν τῆς αἰγῆς, ἥτις τὸ ἔτρεφεν (ἐπειδὴ ὁ πατήρ, εἶχε μόνον δανεισθῆν αὐτὴν παρὰ τινος γείτονος) τὸ ὁποῖον δὲν ἤθελε νὰ ἐγγίξῃ ὁποιαδήποτε ἄλλην, καὶ φαβοῦμαι ὅτι, τὸ ἄθλιον ἀπέθανε τῆς πείνας.

Ἐέρων γέροντι γλώσσαν ἠδίστην ἔχει·
Ἡαῖς παιδί, καὶ γυναῖκα πρόσφορον γυνή.